

Un grup de vianants camina per un carrer cobert de neu, prop d'Union Square, a la ciutat de Nova York, als Estats Units, el dilluns 27 de desembre.

La neu col·lapsa els Estats Units

WASHINGTON ■ Ricard González

El mal temps no ha fet només la punyeta durant les vacances nadalenques als viatgers europeus; els nord-americans també han patit els efectes d'una onada de fred. Una forta tempesta va recórrer la setmana passada tota la costa est, deixant al seu pas uns quaranta centímetres de neu i provocant el col·lapse de la xarxa de mitjans de transport, tant carreteres com trens i aeroports. Així, doncs, almenys pel que fa a la gestió de les tempestes, no hi ha una "excepcionalitat" nord-americana. En total, dotze estats de l'est del país van veure com un mantell blanc cobria el seu territori. El rècord de neu es va registrar a la ciutat d'Elizabeth, a Nova Jersey, on en unes poques hores van acumular-se prop de vuitanta centímetres de neu. A més de les precipitacions, la tempesta va portar vents de fins a vuitanta quilòmetres per

hora, que van dificultar molt la circulació en automòbil. Les temperatures van baixar a tota la regió per sota dels zero graus, amb una sensació tèrmica en alguns indrets que va arribar als quinze graus sota zero a causa del vent. Diversos estats, com Carolina del Nord, Maryland i Nova Jersey, així com algunes ciutats, entre les quals Nova York i Boston, van declarar l'estat d'emergència, imposant restriccions al trànsit i demanant als seus ciutadans que no sortissin de casa. Moltes empreses i comerços van haver de tancar les portes. La tempesta va caure en el moment precís que s'iniciava l'operació tornada del dia de Nadal, impeding que milers de treballadors es poguessin reincorporar al seus llocs de treball el dilluns de la setmana passada. El diumenge al vespre els tres aeroports de Nova York estaven tancats i, en total, es van cancel·lar

prop de dos mil vols en quaranta-vuit hores, amb què el trànsit aeri es va veure alterat durant els dies següents a causa de la necessitat de recol·locar els passatgers que van haver de quedar-se a terra. Una de les ciutats que va sortir més ben parada de la forta tempesta va ser la capital, Washington DC. La ciutat va esquivar el centre de la perturbació i la neu amb prou feines va arribar als cinc centímetres de gruix. El govern federal no va suspendre el seu funcionament i el dilluns la ciutat va viure en plena normalitat, tenint en compte que eren dates nadalenques. Com que els funcionaris públics tenen dret a un nombre de dies anuals de vacances semblants als estàndards europeus i, per tant, superior a les dues setmanes habituals al sector privat, entre Nadal i Cap d'Any, Washington ha sigut aquests dies una ciutat deserta.

El ministre Westerwelle és a la corda fluixa. La seu d'Scotland Yard, a Londres.

BERLÍN ■ Gemma C. Serra

La supervivència de Guido. Al ministre d'Afers Exteriors alemany, Guido Westerwelle, també vicecanceller de la coalició de govern d'Angela Merkel, l'espera un dia de Reis amb molts nervis. Aquesta és, de fet, la data que marcarà la seva supervivència política, ja que, segons es diu a la premsa alemanya des de fa dies, el futur del ministre pot dependre del discurs que faci a la conferència del Partit Liberal (FDP) que se celebra el dia de Reis. A Westerwelle, de cinquanta-un anys, president de l'FDP des del 2001, se'l fa responsable de tot allò que no rutlla a la coalició de Merkel i, de retruc, de l'enfonsament dels liberals en els sondeigs. De ser l'artífex de l'emergència liberal —quantificada en el 14,6 per cent aconseguit a les eleccions generals del 2009, un rècord en la història del partit— ha caigut a un tres per cent en els sondeigs a final del 2010. És a dir, de soci de govern a la principal potència europea ha passat al nivell de partit extraparlamentari, ja que si ara

es fessin eleccions els liberals no superarien el cinc per cent mínim exigut a Alemanya per a obtenir escons. El nerviosisme dins l'anomenat “partit dels sous alts” —aquest és el sector electoral clàssic de l'FDP alemany— ha crescut les darreres setmanes i, fins i tot, hi va haver una reunió conspirativa de pesos pesants reclamant la renúncia de Westerwelle a la presidència del partit el dia de la tradicional conferència de Reis dels liberals. Fins ara Westerwelle s'hi ha negat i el seu seguici d'incondicionals —tots tallats pel mateix patró generacional que representa qui encara és líder— li donen suport. Teòricament, no hi hauria cap problema si deixava la presidència per concentrar-se en les tasques de govern, perquè hi ha prou exemples de titulars d'Exteriors i vicecancellers que mai no van ser presidents de la seva força política, com per exemple el verd Joschka Fischer. Però, és clar, retirar-se a pressions és símptoma de feblesa i això és exactament el que no es pot permetre un polític afeblit. A Alemanya, el càrrec de ministre

d'Exteriors va tradicionalment lligat a la condició de polític més popular del país. Així va ser en el cas d'històrics com el liberal Hans-Dietrich Genscher, en temps de Helmut Kohl, o del mateix Fischer, en cas del govern socialdemòcrata-verd de Gerhard Schröder. Això no s'ha acomplert amb Westerwelle, sinó que li ha passat exactament el contrari. El 2011, el partit té per davant eleccions a set dels setze lander que poden anar molt malament als liberals, tot i que podria ser que la cursa de Guido Westerwelle acabi molt abans d'arribar a l'esprint dels comicis. Això, sens dubte, seria un terratrèmol amb efectes perillosos per a la cancellera Angela Merkel.

LONDRES ■ Victòria Jiménez

Per què Usman Khan? Després de mesos d'investigacions i vigilància als carrers de Cardiff, Londres i la vila de Stoke-on-Trent, els serveis d'intel·ligència domèstica britànics de l'MI5 han aconseguit que els tribunals acusen aquesta setmana en ferm nou dels dotze

ELS TRANSPORTISTES BOLIVIANS FAN VAGA PEL PREU DELS CARBURANTS

Els transportistes bolivians han començat una vaga indefinida com a mesura de protesta per l'increment del preu dels carburants en més d'un 70 per cent. El govern bolivià, que presideix Evo Morales, va retirar les subvencions al gasoil uns dies abans, amb l'argument

que es veia incapaç de continuar fent-se'n càrrec. A la fotografia, una estació de servei de La Paz, la capital de Bolívia, plena de cotxes que volien omplir el dipòsit abans de fer-se efectiu l'augment dels preus del carburants.

homes que Scotland Yard va arrestar a mitjan desembre. Els càrrecs, segons la fiscalia, són de “conspiració per provocar explosions i preparar actes de terrorisme” des del primer d'octubre, quan van començar a realitzar proves amb material incendiari i a recollir informació de les “ciutats i monuments” on aparentment pretenien fer servir la violència. Però, malgrat l'èxit puntual de les forces de seguretat –si el proper 14 de gener el jutge sentència a favor de la versió oficial dels successos–, la qüestió continua sense trobar una resposta prou sòlida per a rompre l'estrany silenci del nou govern de coalició davant la confirmació que a la Gran Bretanya treballen grups de formació intel·lectual de l'islamisme extrem. Sense aprofundir gaire en

detalls, les filtracions de la policia assenyalen que molts dels detinguts tenen connexions familiars amb Bangladesh i que professen la fe musulmana. Això només pot calmar les ments simples i els sectors de la ciutadania –local i també europea– que sostenen prejudicis contra certes regions del planeta i contra religions i cultures que senten com a alienes: l'esperança de vida a Bangladesh és vint anys inferior a la dels veïns de Stoke-on-Trent, d'on és Usman Khan, el més jove dels presumptes terroristes amb dinou anys d'edat (el més gran és Gurukanth Desai, amb vint-i-vuit anys). El nivell d'analfabetisme a Bangladesh supera el 52 per cent i els seus ingressos anuals són menys de 8.700 milions d'euros, equivalents a la meitat del valor de les

pagues extres en la banca de Londres en un bon any. És inversemblant que Khan i els altres puguin haver caigut en el mateix parany fonamentalista que setmanes enrere va portar Taimur Abdulwahar Al-Abdaly, educat a Luton, al nord de Londres, a protagonitzar un atac suïcida a Estocolm, i tanmateix el fil amb Anglaterra torna a sortir a la superfície. Amb els fets a la mà, el comunicat de la secretària d'Afers Interniors del Regne Unit, Theresa May, és encara més inexplicable: “Som conscients que fem front a un risc real i, per això, agraeix la policia per la feina ben feta”. El temor a remoure la convivència d'una societat plural ha de ser menor que el de permetre que el pensament radical avanci, a un costat i l'altre del conflicte.